

НЕГОДЧЕНКО В. О.,

кандидат юридичних наук, доцент,
докторант кафедри адміністративного
права та процесу
(Харківський національний
університет внутрішніх справ)

УДК 351.74+519.72

МЕХАНІЗМ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ З ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Розкрито зміст та структуру механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції. Наголошено, що особливістю даного механізму є те, що він реалізується в адміністративно-політичній сфері управління, де публічні інтереси держава ставить вище індивідуальних прав, свобод і законних інтересів окремих громадян. Надано характеристику базовим елементам механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції.

Ключові слова: інформація з обмеженим доступом, Національна поліція України, механізм, адміністративно-правове забезпечення, управління, права громадян.

Раскрыто содержание и структура механизма административно-правового обеспечения информации с ограниченным доступом в органах Национальной полиции. Отмечено, что особенностью данного механизма является то, что он реализуется в административно-политической сфере управления, где публичные интересы государство ставит выше личных прав, свобод и законных интересов отдельных граждан. Охарактеризованы базовые элементы механизма административно-правового обеспечения информации с ограниченным доступом в органах Национальной полиции.

Ключевые слова: информация с ограниченным доступом, Национальная полиция Украины, механизм, административно-правовое обеспечение, управление, права граждан.

The essence and structure of mechanism of administrative and legal support of restricted information in authorities of the National Police are revealed. It is stressed that the feature of this mechanism is that it is realized in the administrative and political management domain where the state puts public interests ahead of the individual rights, liberties and legitimate interests of individuals. Given a characteristic to base elements of the mechanism of administrative and legal support of restricted information in authorities of the National Police.

Key words: restricted information, National Police of Ukraine, mechanism, administrative and legal support, management, civil rights.

Вступ. Різноманітність інформації з обмеженим доступом, яка циркулює в органах Національної поліції України, створює передумови для подальших наукових пошуків у зазначеній сфері. Зокрема, актуальним постає питання про порядок накопичення, використання та надання доступу до такої інформації. Звичайно, ці проблеми вже не вирішуються в інституційній площині, а мають досліджуватися в динаміці, з урахуванням управлінсько-

го аспекту, тобто з адміністративно-правових позицій. Зважаючи на вищевикладене, перед нами постає завдання щодо визначення сутності та змісту відповідного механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції України.

Постановка завдання. Мета статті – розкрити зміст та структуру механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції.

Результати дослідження. На нашу думку, до елементів механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції можна віднести:

1) адміністративно-правові норми, що закріплені у відповідних актах органів влади. Ці норми регулюють суспільні відносини, що виникають у зв'язку з отриманням, зберіганням, розповсюдженням та наданням доступу до інформації з обмеженим доступом органами та підрозділами Національної поліції, а також іншими органами держави, що вступають у відповідні відносини з органами Національної поліції з приводу обігу інформації з обмеженим доступом;

2) органи, що вступають у відносини з громадянами та між собою з приводу обігу інформації з обмеженим доступом (Національна поліція та її територіальні структурні підрозділи, Служба безпеки України, інші органи влади);

3) форми та методи діяльності Національної поліції та інших органів влади щодо обігу інформації з обмеженим доступом в її системі, а також щодо забезпечення прав громадян у сфері інформації із дотриманням встановлених обмежень. Такі форми здебільшого реалізуються як владні приписи, а методи діяльності мають переважно імперативний характер.

Отже, механізм адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції – це врегульована нормами адміністративного права діяльність Національної поліції України та інших органів влади щодо обігу інформації, яка перебуває в законному володінні або розпорядженні Національної поліції України, відносно доступу до якої встановлюється законодавче обмеження в інтересах забезпечення публічної безпеки та порядку, протидії злочинності, охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, розголошення якої може завдати істотної шкоди цим інтересам, а оприлюднення переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Звісно, що пропонується нами структура може бути вдосконалена в залежності від різноплановості поглядів на саму сутність категорії «адміністративно-правове забезпечення», але наведені нами елементи є обов'язковими його складовими в будь-якому разі.

Адміністративно-правові норми, що регулюють суспільні відносини у сфері інформації з обмеженим доступом, містяться в законах України і підзаконних актах та відомчих наказах і інструкціях Національної поліції України. Законами України «Про інформацію» та «Про доступ до публічної інформації» встановлена наступна класифікація інформації з обмеженим доступом: 1) конфіденційна інформація; 2) таємна інформація; 3) службова інформація [1; 2]. Постановою Кабінету Міністрів України від 27.11.1998 затверджений порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять службову інформацію [3] і т. ін.

Слід відмітити, що умовно нормативні акти, які регулюють питання інформації з обмеженим доступом та організацію діяльності відповідних підрозділів Національної поліції щодо її обігу, можна поділити за видами такої інформації: акти, які регулюють обіг службової інформації, або акти, які регулюють обіг таємної інформації.

Розпочнемо з режиму службової інформації в системі Національної поліції України. У 1998 році Кабінетом Міністрів України був прийнятий обов'язковий для всіх центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій (незалежно від форм власності) порядок обліку, зберігання, використання та знищення документів, справ, видань, магнітних та інших матеріальних носіїв інформації, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави.

Відповідно до зазначеного документу в Національній поліції України діє експертна комісія, яка виносить рішення щодо визначення переліку відомостей, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави. Згідно із зазначеною постановою на документах, що містять таку інформацію, проставляється гриф «Для службового користування» і номер примірника. Перелік таких відомостей у Національній поліції України був затверджений 10 травня 2016 року [4]. Відповідальність за забезпечення правильного ведення обліку, зберігання та використання документів із грифом «Для службового користування» в Національній поліції несуть відповідні керівники.

Ведення обліку, зберігання, розмноження та використання документів із грифом «Для службового користування», а також контроль за дотриманням вимог цієї Інструкції покладатиметься на департамент (відповідні управління, сектори) документального забезпечення Національної поліції України, а також управління (відділи) режиму та технічного захисту інформації, які входять до структури ГУНП в областях, та відділи (спеціалістів із режиму) в місцевих відділах (відділеннях) Національної поліції України. Згідно із цією постановою на документи з грифом «Для службового користування», як правило, поширюється вимога одноразовості реєстрації. Облік документів та видань з грифом «Для службового користування» ведеться в журналах за формою 2 або картках за формою 3 окремо від обліку іншої несекретної документації [5].

У структурі Національної поліції України напрям роботи, пов'язаний з обігом службової інформації, курує Департамент документального забезпечення Національної поліції України та відповідні підрозділи документального забезпечення в управліннях (відділах) Національної поліції України. Положення про цей департамент було затверджено наказом Національної поліції України 18 листопада 2015 року [6].

Відповідно до його вимог Департамент документального забезпечення Національної поліції є структурним підрозділом центрального органу управління Національної поліції України. Департамент здійснює свої повноваження безпосередньо, а також через утворені в установленому порядку управління, відділи, відділення (сектори) підрозділів документального забезпечення (канцелярії) структурні підрозділи апарату поліції, головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та Севастополі, областях, Києві, територіальні відокремлені підрозділи, міжрегіональні територіальні органи Національної поліції України.

Основним завданням цього департаменту у сфері обігу інформації з обмеженим доступом є забезпечення в межах повноважень захисту службової інформації, контролю за її збереженням в органах і підрозділах поліції [6].

Функції Департаменту:

- 1) розроблення та реалізація заходів, спрямованих на забезпечення збереження службової інформації структурними підрозділами апарату поліції, органами і підрозділами поліції;
- 2) опрацювання в межах компетенції проектів нормативно-правових актів МВС із питань діяльності Національної поліції України, в тому числі проектів міжвідомчих договорів, у яких однією зі сторін є Національна поліція України, щодо їх відповідності вимогам законодавства в галузі збереження службової інформації та інших питань;
- 3) організація в процесі здійснення управлінських функцій (діловодство) роботи з документами, які містять службову інформацію.

Департамент документального забезпечення за дорученням керівництва Національної поліції бере участь у проведенні службових перевірок (розслідувань) за фактами втрат матеріальних носіїв службової інформації або розголошення такої інформації.

Він також має право вносити пропозиції керівництву Національної поліції щодо припинення діяльності, пов'язаної з обробкою інформації з обмеженим доступом, у разі виявлення грубих порушень установленого порядку, що може призвести до втрати чи розголошення такої інформації [6].

Стосовно роботи з таємною інформацією в органах Національної поліції ситуація дещо інша. Відповідні адміністративно-правові норми містяться в таких нормативних актах: Законі України «Про державну таємницю» [7], Постанові Кабінету Міністрів Украї-

ни від 12.10.2010 № 939 «Про затвердження Порядку організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах в установах і організаціях» (для службового користування), наказі Служби безпеки України від 12.08.2005 № 440 «Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю» [8] та інших документах, що мають обмежений режим доступу.

До відомостей, що становлять державну таємницю в системі Національної поліції, можуть бути віднесені:

1) відомості про причетність працівників до здійснення оперативно-розшукової діяльності, розголошення яких може завдати шкоду цій діяльності або життю чи здоров'ю цих працівників (персоналу), їх близьких родичів у зв'язку з виконанням цими працівниками (персоналом) завдань даної діяльності;

2) відомості про зв'язок ознак особи, стосовно якої проводяться або проведено заходи відповідно до закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (зміна персональних даних або зовнішності чи місця проживання), з її попередніми індивідуальними ознаками;

3) відомості про належність осіб до негласних штатних співробітників (працівників) оперативного підрозділу;

4) відомості за окремими показниками про причетність до співробітництва, факт (незалежно від часу), плани залучення до співробітництва на конфіденційній основі для виконання завдань оперативно-розшукової діяльності особи, що дають змогу її ідентифікувати;

5) відомості про факт (незалежно від часу) або плани використання службового приміщення (транспортного засобу чи іншого майна) установ, організацій, підприємств, що дають змогу їх ідентифікувати, на конфіденційній основі для виконання завдань оперативно-розшукової діяльності;

6) відомості за сукупністю всіх показників про зміст, організацію, стан бойової і спеціальної підготовки особового складу (персоналу), розголошення яких створює загрозу національним інтересам і безпеці;

7) відомості, що дають змогу ідентифікувати конкретний об'єкт, стосовно якого здійснюється або планується здійснювати оперативно-розшуковий захід, розголошення яких створює загрозу національним інтересам і безпеці;

8) відомості про факт або методи проведення негласної слідчої (розшукової) дії [8].

Організація порядку роботи з такою інформацією покладається на Управління режиму та технічного захисту інформації Національної поліції України та відповідні управління (відділи) територіальних підрозділів Національної поліції України. Аналіз діяльності таких підрозділів показує, що їх основними завданнями є:

1) реалізація державної політики в питаннях охорони державної таємниці, контроль за її збереженням, додержання режиму секретності;

2) забезпечення діяльності постійно діючої експертної комісії з питань державної таємниці у відповідному підрозділі;

3) виявлення та закриття каналів витоку інформації з обмеженим доступом у процесі службової діяльності органів і підрозділів Національної поліції;

4) методичне забезпечення діяльності підпорядкованих підрозділів із питань охорони державної таємниці та надання їм методичної допомоги [9–11].

У механізмі адміністративно-правового забезпечення інформації в системі Національної поліції серед провідних суб'єктів слід згадати Службу безпеки України. Специфіка адміністративно-правового механізму, як ми вже зазначали, полягає в тому, що він впорядковує правові відносини субординаційного типу (влади-підпорядкування), а Служба безпеки України наділена контрольними повноваженнями відносно всіх суспільних відносин, пов'язаних із обігом інформації з обмеженим доступом, тобто виступає суб'єктом владних повноважень по відношенню до Національної поліції України.

На Службу безпеки України покладається в межах визначеної законодавством компетенції забезпечення охорони державної таємниці. Служба безпеки України має право кон-

тролювати стан охорони державної таємниці в усіх державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, а також у зв'язку з виконанням цих повноважень – одержувати безоплатно від них інформацію з питань забезпечення охорони державної таємниці. Висновки Служби безпеки України, викладені в актах офіційних перевірок за результатами контролю стану охорони державної таємниці, є обов'язковими для виконання посадовими особами підприємств, установ та організацій незалежно від їх форм власності [12].

Центральне управління Служби безпеки України вносить Президенту України пропозиції про видання актів із питань збереження державної таємниці, обов'язкових для виконання органами державного управління, підприємствами, установами, організаціями і громадянами.

Крім того, Служба безпеки України має право брати участь у розробці і здійсненні заходів щодо забезпечення охорони державної таємниці та здійсненні контролю за додержанням порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв, що містять службову інформацію, зібрану в процесі оперативно-розшукової, контррозвідальної діяльності, у сфері оборони країни, сприяти в порядку, передбаченому законодавством, підприємствам, установам, організаціям та підприємцям у збереженні комерційної таємниці, розголошення якої може завдати шкоди життєво важливим інтересам України [12].

Третім та найбільш важливим елементом механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом у Національній поліції є форми та методи управлінської діяльності уповноважених суб'єктів щодо обігу цієї інформації.

З філософської точки зору форму діяльності визначають як спосіб організації та існування процесу, явища [13, с. 237]. На думку Ю.П. Битяка, форми управління – це шляхи здійснення такого цілеспрямованого впливу, тобто форми управління показують, як практично здійснюється управлінська діяльність [14, с. 134]. А.П. Альохін під формою управління розуміє виражену зовні дію виконавчого органу (посадової особи), що здійснюється в рамках його компетенції і викликає певні наслідки [15, с. 199].

На цій підставі можемо сказати, що формою діяльності уповноважених суб'єктів щодо інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції України є їх зовнішні дії, які здійснюються в рамках їх компетенції, стосовно регулювання суспільних відносин щодо володіння, користування та розпорядження Національною поліцією інформацією з обмеженим доступом, і можуть викликати певні наслідки, в тому числі юридичного характеру.

Класифікація форм управління в адміністративно-правовій літературі найчастіше здійснюється за виникненням певних наслідків. Тому їх частіше поділяють на правові та неправові. Правові форми – це видання юридичних актів, застосування примусових заходів тощо, виступають як юридичні факти і можуть породжувати (змінювати, припиняти) адміністративно-правові відносини. До неправових належать форми, які безпосередньо юридичного значення не мають, тобто не спричиняють виникнення конкретного юридичного результату. Це такі дії, як організація та проведення нарад, обговорень, перевірок, розробка проектів планів, прогнозів, програм, методичних рекомендацій, здійснення заходів щодо підвищення якості та ефективності управлінської праці і т. ін. [16, с. 278].

Отже, адміністративно-правове забезпечення здійснюється, зокрема, у формі видання нормативно-правових актів, які регулюють порядок обігу інформації з обмеженим доступом.

Так, Кабінет Міністрів України видає обов'язкові для виконання акти – постанови і розпорядження, що стосуються обігу інформації з обмеженим доступом. До таких постанов, як вже зазначалося, можна віднести Інструкцію про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять службову інформацію [5]. МВС України, як орган, який координує та спрямовує діяльність Національної поліції України, також видає накази щодо обігу інформації з обмеженим доступом та здійснює організацію і контроль за їх виконанням у підпорядкованих центральних органах виконавчої влади. Як приклад можемо навести Перелік відомостей, що становлять службову інформацію в системі Міністерства внутрішніх справ України [17].

Центральне управління Служби безпеки України в межах своєї компетенції вносить Президенту України пропозиції про видання актів із питань збереження державної таємниці, обов'язкових для виконання органами державного управління, підприємствами, установами, організаціями і громадянами [12]. До речі, Президент України також видає відповідні укази стосовно інформації з обмеженим доступом, положення яких мають виконуватися всіма органами та підрозділами Національної поліції України (наприклад, щодо передачі державної таємниці іноземній державі чи міжнародній організації, щодо надання доступу до державної таємниці іноземцям та особам без громадянства).

Окрім цього, в системі Національної поліції вживаються відповідні організаційні та матеріально-технічні дії, спрямовані на забезпечення обігу інформації з обмеженим доступом, а саме: здійснення матеріального та фінансового забезпечення підрозділів документального забезпечення та підрозділів режиму і технічного захисту інформації, проведення нарад, робочих зустрічей, обмін досвідом роботи тощо.

Іншою складовою механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції є методи діяльності відповідних суб'єктів. Методом діяльності уповноважених суб'єктів щодо інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції України є прийоми та способи реалізації наданих їм повноважень щодо обігу інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції з метою забезпечення публічного порядку та безпеки, запобігання злочинам, захисту прав і свобод громадян.

Метод переконання виявляється в проведенні інформаційної та роз'яснювальної роботи щодо бігу інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції. Така робота проводиться як серед особового складу, та і серед громадян. Серед інших заходів, що реалізуються методом переконання, можемо відмітити навчання осіб, що працюють з інформацією з обмеженим доступом, обмін досвідом щодо забезпечення правового режиму цієї інформації загалом у системі правоохоронних органів.

Превалюючим методом у механізмі адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в системі Національної поліції є метод примусу, або, як його ще називають, «імперативний метод». Це пов'язано з тим, що в цих відносинах перевага надається покладенню обов'язків, обмежується ініціатива суб'єктів відносин; серед юридичних фактів, що обумовлюють виникнення правових відносин, пов'язаних з інформацією з обмеженим доступом, домінують акти одностороннього волевиявлення (накази, розпорядження, постанови). Метод примусу виявляється в застосуванні запобіжних заходів, заходів примусу та заходів відповідальності.

До попереджувальних заходів можемо віднести здійснення перевірок наявності документів із грифом «Для службового користування», обмеження доступу представників засобів масової інформації документів «Для службового користування» та передавання їм таких матеріалів, проведення експертних оцінок матеріальних носіїв інформації, які плануються для передачі іноземцям. Також у системі Національної поліції забороняється:

1) доставляти в неробочий час документи з грифом «Для службового користування» в організації, де немає постійних чергових працівників;

2) користуватися відомостями з документів із грифом «Для службового користування» для відкритих виступів або опублікування в засобах масової інформації, експонувати такі документи на відкритих виставках, демонструвати їх на стендах, у вітринах або інших громадських місцях;

3) зберігати документи з грифом «Для службового користування» у бібліотеках загального користування;

4) вилучення із справ або переміщення документів з грифом «Для службового користування» з однієї справи до іншої без дозволу;

5) виносити документи з грифом «Для службового користування» за межі службових приміщень [5].

У разі виявлення таких випадків підрозділи документального забезпечення або режиму та технічного захисту інформації повинні вжити заходів щодо зупинення порушення,

відновлення стану, що існував до вчинення протиправних дій та притягнення винних до відповідальності.

Висновки. Підсумовуючи викладене вище, можна дійти висновку, що особливістю механізму адміністративно-правового забезпечення інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції є те, що він реалізується в адміністративно-політичній сфері управління, де публічні інтереси держава ставить вище індивідуальних прав, свобод і законних інтересів окремих громадян. Окрім цього, прикметник «адміністративно-правовий», наголошує на тому, що цей механізм пов'язаний із діяльністю органів виконавчої влади держави щодо забезпечення, накопичення, зберігання, використання інформації з обмеженим доступом в органах Національної поліції України.

Список використаних джерел:

1. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 р., № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.
2. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 р., № 2939-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
3. Про затвердження Інструкції про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять службову інформацію : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.11.1998 р., № 1893 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1893-98-%D0%BF>.
4. Про затвердження Переліку відомостей, що становлять службову інформацію в системі Національної поліції України : Наказ НП України від 10.05.2016 р., № 385 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1912166>.
5. Про затвердження Інструкції про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять службову інформацію : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.11.1998 р., № 1893 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1893-98-%D0%BF>.
6. Про затвердження Положення про Департамент документального забезпечення Національної поліції України : Наказ Національної поліції України від 18.11.2015 р.
7. Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 р., № 3855-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>.
8. Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю : Наказ Служби безпеки України від 12.08.2005 р., № 440 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0902-05>.
9. Управління режиму та технічного захисту інформації ГУНП в Одеській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://od.npu.gov.ua/uk/publish/article/84320>.
10. Відділ режиму та технічного захисту інформації ГУНП у Полтавській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://pl.npu.gov.ua/uk/publish/article/80926>.
11. Відділ режиму та технічного захисту інформації ГУНП у Закарпатській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zk.npu.gov.ua/uk/publish/article/204674>.
12. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 р., № 2229-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>.
13. Философский словарь / под ред. И.Т. Фролова [6-е изд., перераб. и доп.]. – М. : Политиздат, 1991. – 560 с.
14. Битяк Ю.П. Адміністративне право / Ю.П. Битяк (кер. авт. кол.), В.М. Гарашук, В.В. Богущкий та ін. ; за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гарашука, В.В. Зуй. – Х. : Право, 2010. – 624 с.
15. Алехин А.П. Административное право Российской Федерации / под ред. А.П. Алехина. – М. : Зерцало-М, 2003. – 608 с.
16. Адміністративне право України. Академічний курс : у 2 т. – Т. 1: Загальна частина / ред. кол. : В.Б. Авер'янов (голова). – К. : Юрид. думка, 2004. – 584 с.
17. Про затвердження Переліку відомостей, що становлять службову інформацію в системі Міністерства внутрішніх справ України : Наказ МВС України від 27.05.2016 р., № 432. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www.mvs.gov.ua/upload/file/nakaz_mvs_432_\(1\).pdf](http://www.mvs.gov.ua/upload/file/nakaz_mvs_432_(1).pdf).

